

Az első csoda

A mai vasárnapon Jézus első csodáját írja le az evangélium, amelyet nyilvános működésének kezdetén Kána városában tett. Mivel a történetben nem egy ügyes bűvészmutatványról van szó és mivel Jézus cselekedete nem hasonlítható azoknak a borhamisítók-nak az ügyeskedéséhez, akikről néhány évvel ezelőtt sokat hallhattunk Magyarországon, kísérletet teszünk arra, hogy elmékedésünkben ne ragadjunk le annál, hogy miként történhetett a víz borrrá változtatása, hanem az esemény mélyebb jelentését keressük.

Az ifjú párról és a násznépről nem derül ki sok információ számunkra az evangéliumból, de nem is a személyük a fontos. A lakodalomban jelen van Jézus a tanítványaival együtt és ott van Mária is. Jézus édesanyjának jelenléte azt jelzi, hogy bizonyára a szűkebb rokonság valamelyik tagjának volt az esküvője, tehát a násznép Jézus rokonsága lehetett. Az Úr csodája tehát részben családi körben, a rokonság között, részben a nyilvánosság előtt történik. Mondhatjuk, hogy a családi környezetből kilép Jézus a nagyobb nyilvánosság elé, majd a lakodalmat kö-

vetően elindul tanító útjára és megkezdí nyilvános működését a nép körében.

A názáreti otthonban felnövő és a családi élet keretében nevelkedő Jézus harminc éves korában kilép a nép elé, majd tanítványokat gyűjt maga köré és elkezd hirdetni Isten Országának örömhírét. Ahogyan egykor belépett a lakodalmas házakba és nem félt betérni a vámosok házaiba, ugyanígy belép a mi otthonainkba, templomainkba, iskoláinkba és a munkahelyekre, belép a mi életünkbe is. Jelen van a férfi és a nő közös életének kezdetén, jelen van a házasságkötéskor és jelen van minden család életében.

A kánai házaspár imája

Köszönjük neked, Jézus, hogy eljöttél hozzánk, s ezáltal még nagyobbá tetted örömlünket házasságkötésünk napján! Köszönjük, hogy jelen vagy közös életünk első perceiben, megáldod szeretetünket. Maradj velünk életünk minden napján! Köszönjük, hogy isteni erőddel segítesz nekünk bajainkban és mindig számíthatunk rád gondjainkban. Maradj velünk mindig, hogy jótetteidet látva hinni tudjunk benned és hinni tudjuk, hogy te vagy az Isten Fia. Köszönjük, hogy bármikor kérhetjük édesanyád közbenjárását és ígérjük, hogy szavait megfogadva üdvösségünk érdekében mindent megteszünk, amit kérsz tőlünk.

A HIT ÉVE 2012-2013

Kinyilatkoztatata dicsőségét

Vajon miért tette Jézus a csodát? Biztosan nem feltűnési vágyból cselekedett, hiszen ha az eset valóban nagy feltűnést keltett volna az emberek körében, arról beszámolt volna az evangélista.

Bizonyára fontos volt Jézus számára, hogy rokonsága körében a borhiány miatt ne szakadjon félbe az ünnepi öröm. De az is indokolhatta tettét, hogy segítsen a házaspárnak, illetve szegény családjaiknak. Természetesen édesanyja kérését sem akarhatta visszautasítani, hiszen akkor azt gondolhatnánk, hogy hiába kérjük Mária közbenjárását gondjaink közepette. Mindemellett a legfontosabb mégis talán az lehetett, hogy egyértelműen megmutassa isteni erejét, hatalmát és dicsőségét. Szent János evangélista szintén éppen ezt hangsúlyozza a történet lezárásakor: „Ezzel kezdte meg Jézus csodajeleit a galileai Kánában. Kinyilatkoztatata dicsőségét” (Jn 2,11).

Jézus minden csodája az ő isteni hatalmáról, isteni erejéről tanúskodik. A csodák megerősítik kortársaiban és bennünk is azt, hogy Jézus a mennyei Atya küldötte és valóban Isten Fia. Isteni erővel hirdeti tanítását, isteni képességgel gyógyítja a betegeket és isteni hatalommal bocsátja meg a bűnűket. A csodák mind-mind olyan jelek számunkra, amelyek Jézus istenségében való hitűnket erősítik meg. Jézus jelenléte életűnkben, az ő isteni dicsőségének látása és csodáinak megtapasztalása ébresszen mindannyiűnkben igaz hitet!

Évközi 2.
vasárnap
Iz 62,1-5
1Kor 12,4-11
Jn 2,1-11

Hétfő
Zsid 5,1-10
Mk 2,18-22

Kedd
Zsid 6,10-20
Mk 2,23-28

Szerda
Zsid 7,1-3. 15-17
Mk 3,1-6

Csütörtök
Zsid 7,25-8,6
Mk 3,7-12

Péntek, Szent Pál
apostol megterése
ApCsel 9,1-22
Mk 16,15-18

Szombat, Szent
Timóteus és Titusz
2Tim 1,1-8
Lk 10,1-9

Évközi 3.
vasárnap
Neh 8,2-4a.5b.8-10
1Kor 12,12-30
Lk 1,1-4; 4,14-21